

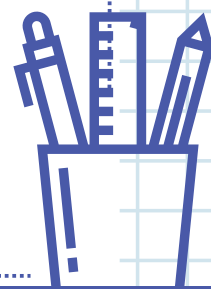

سوالات تشریحی عربی ۲ درس ۷

Vip بخون

کتاب زیست خان پنجم

۱) اقرأ العبارة ثم أجب: «يكون الجوُّ في بلدنا حارًّا و لايمطر السماء كثيراً مع الأسف و كُنَّا ندعو خالقنا حتَّى يُصبح الجوُّ لطيفاً و بارداً بواسطة نزول الأمطار»

(الف) يكونُ — ماضى: / زمان فعل: / نوع فعل:

(ب) كُنَّا ندعو — زمان فعل: / ترجمه به فارسی:

(ج) حتَّى يُصبحَ:

تا بشود ☐ تا باشد ☐ حتماً می شود ☐

(د) لايمطرُ كثيراً:

باران، بسیار نمی بارد ☐ باران بسیاری نمی بارد ☐

۲) عيِّن الصحيح حول الأفعال الناقصة:

(الف) فعل ليس من الأفعال الناقصة:

(۱) تكونُ (۲) يُكونُ

(ب) فعل يدلّ على معنى «تحوّل»:

(۱) أصبحَ (۲) تكونُ

(۳) أصبحَ (۴) كُنْ

(۳) ليسَ (۴) كانتَ

۳) أكتب العبارتين مع أفعال ناقصة.

(الف) أنتم مُستمعون في المسجد + «كان» —

(ب) الطالبتان واقفتان في المكتبة + «كان» —

۴) عيِّن الصحيح أو الخطأ حسب الواقع:

(الف) الطباشير مادة لايمكن أن نكتب بها على السبورة.

(ج) إن كنتَ عاملاً بسيطاً لاتقدر أن تقرأ الكتاب.

مجالات.

(ب) من لا يسمع مُصابٌ بمرض الحمى.

(د) الأعجوبة من هو يختلف مع الآخرين في بعض

۵) ترجم ما تحته خطّ إلى الفارسيّة.

«كريستى براون أُصيبَ بالشَّلَل الدِّماغى و لم يكنْ قادراً على السَّير و الكلام.»

۶) عيِّن الفعل الناقص المناسب للفراغ:

(الف) إسمع كلامى و لا عجباً. (كان - يكون - تَكُنْ)

(ب) كُنَّا كرة القدم مع أخينا و أخويكم. (تَلَعَبُ - أَلْعَبُ - نَلْعَبُ)

(ج) زُكَّاب الطائرات يستعملون حِزامَ الأمان. (كانَ - كانوا - كانتَ)

۷) صُغ الأسماء الجديدة:

«هي بَلَغَتْ عشرين من العُمُر و ملأتْ حياتُها بأعمال تعجَّب الآخرين منها»

(الف) اسم مفعول من «ملاء»: (ب) اسم فاعل من «بَلَغَتْ»:

(ج) عشرين ضَرَبَ فى إثْنَيْن: (بالعدد) (د) اسم فاعل من «تَعَجَّبَ»:

٨ صُغِ الفعل الناقصة الماضية المناسبة للضمائر و الأسماء.

(الف) صارَ ← هُنَّ / يا سائِحُ / الطَّبِيبَةُ

(ب) ليس ← الطالبة / نَحْنُ / أنا

٩ أَجِبْ عَنِ السُّؤَالَيْنِ:

(الف) مَنْ يُسَجِّلُ الهَدَفَ فِي الْمُسَابَقَةِ؟

(١) الْمُهَاجِمُ

(ب) بَدَّلَ بِطَاقَةِ الشَّحْنِ.

(١) رَصِيدُ الْجَوَالِ

(٢) الْمُتَفَرِّجُ

(٢) مُوَظَّفُ الْإِتِّصَالَاتِ

١٠ عَيِّنِ العبارة الصحيحة:

(الف) أَصْبَحْنَا مَعْرُوفَةً فِي مَجَالِ الْقِصَصِ.

(ج) أَصْبَحْنَا مَعْرُوفَيْنِ فِي مَجَالِ الْقِصَصِ.

(ب) أَصْبَحْتُمْ مَعْرُوفُونَ فِي مَجَالِ الْقِصَصِ.

١١ أَكْتُبِ العبارتين مع أفعال ناقصة.

(الف) كِتَابَةُ الْبُحُوثِ الْعِلْمِيَّةِ نَافِعَةٌ لَكُمْ + «كَانَ»

(ب) هُنَّ فِي مَجَالِ الْفَنِّ مَجْتَهِدَاتٌ + «أَصْبَحَ»

١٢ أَذْكَرَ الْمَحَلَّ الْأَعْرَابِيَّ لِمَا تَحْتَهُ خَطٌّ:

«كَانَتْ تِلْكَ الْبِنْتُ تَرْسِمُ أَشْيَاءَ وَ أَشْكَالاً مِنَ الطَّبِيعَةِ بِقَدَمِهِ لِلْيُسْرَى وَ هِيَ أَصْبَحَتْ أُعْجُوبَةً فِي فَنِّ الرَّسْمِ»

١٣ رَتِّبِ الكلمات حَسَبِ الْأَفْعَالِ الناقصة وَ أَجِبْ.

«دُقَّ - كُنْتُ - صَبَاحٌ - الْبَابُ - عِنْدَمَا - الْجُمُعَةُ - نَائِماً»

(الف) الْجُمْلَةُ الْكَامِلَةُ (ب) فَعْلٌ نَاقِصٌ

(ج) خَبَرُ فَعْلٍ نَاقِصٍ وَ أَعْرَابِهِ

١٤ صُغِ الفعل الناقصة المضارعة المناسبة للفراغات.

(الف) يَكُونُ ← أَنْتُمْ / صَدِيقَانِ / الْمَقَالَةُ رِیَاضِيَّةٌ

(ب) يُصْبِحُ ← جَدَّتِي عَازِمَةٌ لِلسَّفَرِ / هُمْ / نَحْنُ

١٥ عَيِّنِ الْمَحَلَّ الْأَعْرَابِيَّ لِمَا تَحْتَهُ خَطٌّ:

(الف) نَظَّفَ التِّلَامِيذُ الْمُؤَدِّبُونَ الْمَدْرَسَةَ، فَأَصْبَحَتْ الْمَدْرَسَةُ نَظِيفَةً.

(ب) هَذِهِ صِفَاتُ الْمُؤْمِنِينَ. فَإِنَّ أَبَاهَا كَانَ يُحِبُّ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ.

١٦ أَكْتُبِ آيَاتٍ أَوْ أَحَادِيثَ أَوْ أَبْيَاتاً أَوْ أَمْثالاً أَوْ حِكماً حَوْلَ أَهَمِّيَّةِ الرَّجَاءِ فِي الْحَيَاةِ.

١٧ تَرَجِّمِ الْآيَةَ وَ الْأَحَادِيثَ، ثُمَّ عَيِّنِ الْمَطْلُوبَ مِنْكَ.

(١) أَعْظَمُ الْبَلَاءِ انْقِطَاعُ الرَّجَاءِ. أَلِإِمَامُ عَلِيٍّ (ع) (الْمُبْتَدَأُ وَ الْخَبَرُ)

(٢) مَنْ تَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ ذَلَّتْ لَهُ الصَّعَابُ. أَلِإِمَامُ عَلِيٍّ (ع) (نَوْعُ الْفِعْلِ وَ صِيغَتُهُ)

١٨ عَيِّنِ اسْمَ الْأَفْعَالِ الناقصة وَ حَبَرَهَا.

(١) كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) أَسْوَةً حَسَنَةً لِلْعَالَمِينَ.

(٢) صَارَ كُلُّ مَكَانٍ مَمْلُوءً بِالْأَزْهَارِ الْجَمِيلَةِ.

(٣) أَصْبَحَ الشَّاتِمُ نَادِماً مِنْ عَمَلِهِ الْقَبِيحِ.

عَيَّنَ التَّرْجَمَةَ الصَّحِيحَةَ، وَ عَيَّنَ الْمَطْلُوبَ مِنْكَ.

(۱) (قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ) هود: ۴۷

گفت: پروردگارا، من به تو
 (الف) ... پناه بردم که از تو چیزی بپرسم که به آن علم ندارم. ☐

(ب) ... پناه می‌برم که از تو چیزی بخواهم که به آن دانشی ندارم. ☐

الِاسْمِ التَّكْرِ، وَ الْفِعْلِ التَّقِص:

(۲) (... وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا) النساء: ۳۲

(الف) و از خدا بخشش او را بخواهید؛ زیرا خدا به هر چیزی داناست. ☐

(ب) و از فضل خدا سؤال کردند، قطعاً خدا به همه چیزها آگاه بود. ☐

الِاسْمِ التَّكْرِ، وَ الْفِعْلِ التَّقِص:

(۳) (... يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَ يَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا) التَّبَأ: ۴۰

روزی که
 (الف) ... آدمی آن‌چه را با دستانش پیش فرستاده است می‌نگرد و کافر می‌گوید: کاش من خاک بودم. ☐

(ب) ... مرد آن‌چه را با دستش تقدیم کرده است می‌نگرد و کافر می‌گوید: من همانند خاک شدم. ☐

الْفِعْلِ الْمُضَارِعِ، وَ الْفِعْلِ التَّقِص:

(۴) كَانَ الْأَطْفَالُ يَلْعَبُونَ بِالْكَرَةِ عَلَى الشَّاطِي وَ بَعْدَ اللَّعِبِ صَارُوا نَشِيطِينَ.

(الف) کودکان در کنار ساحل با توپ بازی می‌کردند و پس از بازی با نشاط شدند. ☐

(ب) بچه‌ها در کنار ساحل توپ بازی کردند و بعد از بازی پرنشاط، خوشحال هستند. ☐

الْمَجْرُورَ بِحَرْفِ الْجَزْ، وَ الْمُضَافَ إِلَيْهِ:

(۵) كُنْتُ سَاكِتًا وَ مَا قُلْتُ كَلِمَةً، لِأَنِّي كُنْتُ لَا أَعْرِفُ شَيْئًا عَنِ الْمَوْضُوعِ.

(الف) ساکت شدم و کلمه‌ای نمی‌گویم؛ برای این‌که چیزی از موضوع نمی‌دانم. ☐

(ب) ساکت بودم و کلمه‌ای نگفتم؛ زیرا چیزی درباره‌ی موضوع نمی‌دانستم. ☐

الْمَفْعُولِ، وَ الْجَارِ وَ الْمَجْرُور:

إملا الْفَرَاغَ عَلَى حَسَبِ مَا جَاءَ بَيْنَ الْقَوْسَيْنِ:

... الشُّعُوبُ الْمُسْتَضْعَفَةُ مَظْلُومَةٌ. (بودند)

پاسخنامه تشریحی

۱

الف) کانَ - مضارع إخباری - ناقصه و مضارع
ج) تا بشود
ب) ماضی استمراری - دعا می‌کردیم (فرا می‌خواندیم)
د) باران، بسیار نمی‌بارد

۲

الف) ۲

ب) ا) (أَصْبَحَ و صَارَ = شد، گشت، گردید، به معنای تغییر و تحوّل، دلالت دارند.)

۳

الف) كُنْتُمْ مُسْتَمْعِينَ

ب) كانت الطالبتان واقفتين

۴

الف) تگّه گچ ماده‌ایست که نمی‌شود با آن روی تخته بنویسیم. (نادرست)

ب) کسی که نمی‌شنود به تب، دچار است. (نادرست)

ج) اگر کارگر ساده‌ای باشی نمی‌توانی کتاب بخوانی. (نادرست)

د) شگفت‌انگیز کسی است که با دیگران، در برخی زمینه‌ها فرق دارد. (درست)

۵

مبتلا شد - فلج مغزی - توانا - راه رفتن

۶

الف) تَكُنْ

ب) نَلْعَبْ

ج) كَانْ (رُکّاب، اسم برای کان، و جمع است به همین دلیل فعل را در ابتدای جمله مفرد می‌آوریم.)

۷

الف) مَمْلُوء

ب) بِالْغَةِ

ج) ۴۰

د) مُتَعَجِّب

۸

الف) صِرْنَ / صِرَتْ / صَارَتْ

ب) لَيْسَتْ / لَسْنَا / لَسْتُ

۹

الف) ا) (المُهاجِم)

ب) ۲ (مَوْظَفُ الْإِتِّصَالَات)

۱۰

گزینه ج پاسخ صحیح است. «أَصْبَحْنَا» فعل ناقصه در صیغه متکلم مع‌الغیر است و خبرش باید منصوب باشد (حذف ب) و همچنین به اعتبار «نا: ما»، خبرش باید مثنی یا جمع باشد (حذف الف).

۱۱

الف) كَانَتْ كِتَابَهُ ... نَافِعَةً.

ب) أَصْبَحَنْ ... مُجْتَهِدَاتٍ.

۱۲

اسم کانت - فعل و خبر کانت - مفعول - صفت - خبر برای «هی» - مضاف‌الیه

۱۳

الف) عِنْدَمَا كُنْتُ نَائِمًا صَبَاحَ الْجُمُعَةِ دُقَّ الْبَابُ

ب) كُنْتُ

ج) نَائِمًا و منصوب به علامت فتحه

۱۴

الف) تَكُونُونَ / يَكُونُونَ / تَكُونُ

ب) تُصْبِحُ / يُصْبِحُونَ / تُصْبِحُ

۱۵

الف) فاعل و مرفوع / صفت و مرفوع / خبر فعل ناقصه

ب) خبر و مرفوع / مضاف‌الیه و مجرور / مفعول و منصوب

۱) آیه قرآن: (وَلَا تَيْئَسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَيْئَسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ) يوسف: ۷۸

ترجمه: و از رحمت خدا ناامید نشوید، زیرا فقط قوم کافر از رحمت خدا ناامید می‌شوند.

۲) مَثَلُ: عَسَى الْبَارِقَةُ لَا تَخْلُفُ. (یضرب فی عدم قطع الرجاء)

ترجمه: امید است که این ابرهای باران‌زا ببارد و خلف وعده نکند. (در ناامیدی بسی امید است).

۳) حدیث: مَنْ رَجَا شَيْئاً طَلَبَهُ وَ مَنْ خَافَ شَيْئاً هَرَبَ مِنْهُ. علی (ع)

ترجمه: هرکس به چیزی امید داشته باشد آن‌را می‌یابد و هرکس از چیزی بترسد از آن فرار می‌کند.

۴) شعری از عبدالرحمن الخطیب: مَا لِي سَوَى قُرْعَى لِبَابِكَ حِيلَةٌ ... فَلَيْتَن رَدَدْتَ فَأَيَّ بَابٍ أَقْرَعُ.

ترجمه: من به جز زدن در خانه‌ی تو چاره‌ای ندارم پس اگر مرا رد کنی کدام در را بکوبم (تنها چاره و امید من خانه‌ی توست)

۵) سخنی از ژوزف ادیسون: إِذَا أُرِدْتُ أَنْ تَنْجَحَ فِي حَيَاتِكَ فَاجْعَلِ الْمُثَابِرَةَ صَدِيقَكَ الْحَمِيمَ وَ التَّجَرِبَةَ مُسْتَشَارَكَ الْحَكِيمَ وَ الْخَذِرَ أَخَاكَ الْأَكْبَرَ وَ الرَّجَاءَ عِبْقَرِيَّتَكَ الْحَارِسَةَ.

ترجمه: اگر می‌خواهی که در زندگی‌ات موفق شوی پس صبر و پایداری را دوست صمیمی خود قرار بده و تجربه را (به عنوان) مشاور دانائیت قرار بده و هوشیاری (دوراندیشی، احتیاط) را به عنوان برادر بزرگ‌تر خود قرار بده (انتخاب کن) و امیدواری را به عنوان عقل و نبوغ حافظ خود، قرار بده (برگزین).

۱) أَعْظَمُ الْبَلَاءِ انْقِطَاعُ الرَّجَاءِ. أَلِإِمَامُ عَلِيٌّ (ع) (الْمُبْتَدَأُ وَ الْخَبَرُ)

ترجمه: بزرگ‌ترین بلا، قطع شدن امید و آرزوست.

أَعْظَمُ: الْمُبْتَدَأُ / انْقِطَاعُ: الْخَبَرُ

۲) مَنْ تَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ ذَلَّتْ لَهُ الصَّعَابُ. أَلِإِمَامُ عَلِيٌّ (ع) (نَوْعُ الْفِعْلِ وَ صِيَغَتُهُ)

ترجمه: هرکس به خدا توکل کند سختی‌ها برایش خوار (آسان) می‌شوند.

تَوَكَّلَ: فعل ماضی، سوم شخص مفرد (مفرد مذکر غائب)

ذَلَّتْ: فعل ماضی، سوم شخص مفرد (مفرد مونث غائب)

۱) كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) أَسْوَأَ حَسَنَةٍ لِلْعَالَمِينَ.

ترجمه: فرستاده‌ی خدا الگویی نیکو برای جهانیان بود (است).

كَانَ: فعل ناقص / رَسُولٌ: اسم فعل ناقص (كَانَ) / أَسْوَأَ: خبر فعل ناقص (كَانَ)

۲) صَارَ كُلُّ مَكَانٍ مَمْلُوءٌ بِالْأَزْهَارِ الْجَمِيلَةِ.

ترجمه: هر مکانی (همه جا) پر از شکوفه‌های زیبا شد.

صَارَ: فعل ناقص / كُلٌّ: اسم فعل ناقص (صَارَ) / مَمْلُوءٌ: خبر فعل ناقص (صَارَ)

۳) أَصْبَحَ الشَّاتِمُ نَادِمًا مِنْ عَمَلِهِ الْقَبِيحِ.

ترجمه: دشنام‌دهنده از کار زشتش پشیمان شد (گردید)

أَصْبَحَ: فعل ناقص / الشَّاتِمُ: اسم فعل ناقص (أَصْبَحَ) / نَادِمًا: خبر فعل ناقص (أَصْبَحَ)

۱) گزینه ب پاسخ صحیح است.

الِإِسْمِ النَّكِرَةِ: عَلَّمَ / الْفِعْلَ النَّاقِصَ: لَيْسَ

۲) گزینه الف پاسخ صحیح است.

الِإِسْمِ النَّكِرَةِ: كُلُّ، شَيْءٍ، عَلِيماً / الْفِعْلَ النَّاقِصَ: كَانَ

۳) گزینه الف پاسخ صحیح است.

الْفِعْلَ الْمُضَارِعَ: يَنْظُرُ، يَقُولُ / الْفِعْلَ النَّاقِصَ: كُنْتُ

۴) گزینه الف پاسخ صحیح است.

الْمَجْرُورَ بِحَرْفِ الْجَزِّ: الْكُرَّةُ، الشَّاطِطِي / الْمُضَافَ إِلَيْهِ: اللَّعِبِ

۵) گزینه ب پاسخ صحیح است.

الْمَفْعُولَ: كَلِمَةً، شَيْئاً / الْجَارَّ وَالْمَجْرُورَ: عَنِ الْمَوْضُوعِ

«كانت» صحیح است. «الشعوب» جمع غیر عاقل محسوب می‌شود و فعل برای آن مفرد مونث می‌آید.

ترجمه: ملت‌های مستضعف مظلوم بودند.

